

gen Maade vil være nødvendigt eller hensigtsmæssigt; men som sagt nogen bestemt Mening i denne Henseende vil jeg ikke udtale, før jeg har set, om det ærede Medlem stiller Forslag, og hvilke Forslag han stiller. Han har allerede selv fremhævet to meget væsentlige Momenter. Det første er, at de Bestemmelser, mod hvilke han har udtalt sig, ere ligefrem udfærdigede af en Lov; det er altsaa Lovgivningsmagtens Bestemmelser, der af ham bleve kritiserede. Det er naturligvis hans Ret, men jeg tror nok, det maa siges, at der maa meget klare, meget bestemte, meget overvejede Grunde til, for at vi paa det Punkt, hvorpaa denne Sag nu er bragt, efterat Bestemmelserne have deres Gjennemmel i den kjøbenhavnske Lov, vedtagen af den konstitutionelle Lovgivningsmagt, efterat de dernæst ere optagne i Lovforslaget, og efterat de ere billige af Landstinget i en tidligere Samling, efterat de derpaa ere indbragte i Folkethinget og der vedtagne, efterat man har villet have Forslag gjennemførte, som gif i en ganske modsat Retning af den, som det ærede Medlem antydede, men som faldt netop af Afgørelse for Lovgivningsmagtens tidligere Bestemmelser — at vi herefter skulle gaa ind paa en frisk Behandling af disse Spørgsmaal, som man vel var berettiget til at tro havde faaet den foreløbige Form, hvorunder de nu kunde henstaa, indtil det hele Spørgsmaal om Retspleien kom for. Der er naturligvis ingen formel Hindring derfor, og dersom det ærede Medlem til 2den Behandling bringer Forslag frem, som utvivlsomt indeholde Forbedringer, skulle de ikke fra min Side møde nogen som helst formel Indvending, hvad jo heller ikke vil have nogen Betydning, naar Thinget vil vedtage dem; men jeg tør nok sige, at det maa være det ærede Medlems Pligt at levere ganske afgjørende Beviser for Nødvendigheden af Forandringer, inden det kan anses for rigtigt for Tiden at optage denne Sag paany, og jeg tør ogsaa sige, at flere af de Uttringer, som det ærede Medlem fremkom med, forekom mig at vidne om, at det ærede Medlem vel hurtigt var kommet til sine Resultater. Han gjorde en Bemærkning, som er fuldkommen rigtig,

nemlig, at det ved Anvendelsen af disse Bestemmelser kommer i høj Grad an paa Konduite. Men det kommer sandelig ogsaa ved Fortolkningen af Lovbestemmelser an paa Konduite. Man kan læse Lovforslag, og man kan læse Love paa en meget besynderlig Maade. Man kan let ved at være for hurtig tro, at Noget er hjemlet og Noget udelukket ved en Lov, medens man ved at anvende en Lovfortolkers Konduite vil finde, at Loven ikke lægger nogen Vanskelighed i Veien for at antage, at det forholder sig anderledes. Det er, som jeg tidligere ved første Behandling af en anden Lov har sagt det ærede Medlem, meget vanskeligt at forhandle sådanne Spørgsmaal uden paa Grundlag af Undringsforslag, og derfor vil det ærede Medlem heller ikke tage mig det ilde op, naar jeg nu mener, at det vil være rigtigt for mig at afvente, om det ærede Medlem stiller Undringsforslag, og da sammenstille disse med Lovforslaget for at se, om der ved disse Forslag vindes saameget, at der er Grund til at gjenoptage til ny Behandling Spørgsmaal, som man efter Sagens hele Stillning var berettiget til at antage vare komne til en foreløbig Afslutning. Som sagt, det er paa dette Punkt slet ikke mit Arbejde, der foreligger; der er flere Medlemmer her i Salen, som have en langt større Del allerede i Forarbejderne i 1868 og ligeledes i Sagens seneste Behandling i Landstinget. Jeg vilde derfor i ethvert Tilfælde anse det for onskeligt, inden jeg skulde udtale mig om yderligere Forsøg paa at forandre de omtalte Bestemmelser, at erfare, hvad disse Medlemmer, der have haft med Sagen at gøre, ville sige derom, men jeg maa tilstaa, at jeg ved at høre det ærede Medlems Foredrag har faaet det Indtryk, at det ærede Medlem vel hurtigt er kommet til det Resultat, at Loven ikke indeholder fornøden Gjennemmel for, hvad der med Rette kan tilkomme Politimesteren. Vi maa heller ikke betragte Lovene blot fra Politimesterens Standpunkt, vi maa ogsaa betragte dem fra det borgerlige Standpunkt og se at komme til et billigt Resultat, der ikke ensidig tager Hensyn til, hvad der er bekæmt for Politiet, og paa den anden Side heller ikke driver Fordringerne til